

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

Comisia juridică, numiri și imunități

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 105

www.parlament.md

14 februarie 2018

CMJ-6 nr. 17

Raport

la proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative

(nr. 349 din 10.11.2017, lectura II)

Comisia juridică, numiri și imunități a examinat pentru lectura a doua proiectul de lege nr. 349 din 10.11.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, inițiativă legislativă a Guvernului, și comunică următoarele.

Proiectul de lege are drept scop introducerea unor proceduri simplificate și urgente pentru anumite cauze civile; îmbunătățirea pregătirii pricinii pentru dezbateri; reglementarea unor reguli stricte în cazul depunerii probelor și a obiecțiilor/referinței; perfecționarea reglementărilor privind căile de atac.

La pregătirea proiectului pentru lectura a doua, Comisia juridică a examinat avizele Curții Supreme de Justiție, Consiliului Superior al Magistraturii, Procuraturii Republicii Moldova, avizele comisiilor permanente și Direcției general juridice a Secretariatului Parlamentului, precum și amendamentele deputaților.

Decizia Comisiei juridice asupra amendamentelor este reflectată în sinteza amendamentelor anexată la prezentul raport.

În rezultatul dezbaterilor, Comisia juridică, numiri și imunități cu votul unanim al membrilor prezenți a propus proiectul de lege nr. 349 din 10.11.2017 spre examinare și adoptare de către Parlament în lectura a doua.

Raisa APOLSCHIL,
Președintele Comisiei

Sinteza amendamentelor
la proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative
(nr. 349 din 10.11.2017, lectura II)

Nr.	Reglementări din proiectul de lege nr. 349 prin care se propun modificări și completări	Amendamente la prevederile din proiectul nr. 349	Decizia Comisiei
1	2	3	4
1.	<p>Art.I. – Codul familiei nr. 1316-XIV din 26 octombrie 2000 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 47-48, art. 210), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>1. La articolul 36:</p> <p>alineatul (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) În baza acordului comun al soților, în cazurile în care între aceștia nu există litigii referitoare la partajul proprietății comune în devălmășie, la întreținerea, educarea și domiciliul copiilor minori, comuni sau adoptați de ambii soți sau la întreținerea soțului inapt de muncă, căsătoria este desfășurată de către oficiul stare civilă în a cărui rază teritorială se află domiciliul unuia dintre soți. Soții participă la desfacerea căsătoriei în condițiile Legii nr. 100-XV din 26 aprilie 2001 privind actele de stare civilă.”;</p> <p>la alineatul (5), cuvintele „la întreținerea copiilor minori sau a soțului inapt de muncă” se substituie cu cuvintele „la întreținerea, educarea și domiciliul copiilor minori, comuni sau la întreținerea soțului inapt de muncă”.</p>	<p>Angel AGACHE, deputat în Parlament:</p> <p>Propunem excluderea din textul alin. (1) și (5) al art. 36 din Codul familiei a cuvintelor „sau adoptați de ambii soți”, deoarece, potrivit prevederilor art. 40 și 42 din Legea privind regimul juridic al adopției, părintele adoptiv are față de copilul adoptat drepturile și obligațiile părintelui biologic și specificarea suplimentară a statutului copilului nu este necesară. În conformitate cu legislația copii adoptați de ambii soți în comunitate cu legislația se consideră copii comuni ai soților.</p> <p>De asemenea sintagma „soțului inapt de muncă” se va substitui cu sintagma „unuia dintre soți” pentru a nu admite restrângerea dreptului doar în privința unei categorii a soților care au dreptul la întreținere.</p> <p>Astfel, la art. I, pct.1 va avea următorul cuprins:</p> <p>„1. Articolul 36:</p> <p>alineatul (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) În baza acordului comun al soților, în cazurile când între aceștia nu există litigii referitoare la partajul proprietății comune în devălmășie, la întreținerea, educarea și domiciliul copiilor minori comuni sau cu referire la întreținerea unuia dintre soți, căsătoria este desfășurată de către organul de stare civilă în a cărui rază teritorială se află domiciliul unuia dintre soți. Soții participă la desfacerea căsătoriei în condițiile Legii nr. 100-XV din 26 aprilie 2001 privind actele de stare civilă.”;</p> <p>la alineatul (5), cuvintele „la întreținerea copiilor minori sau a soțului inapt de muncă,” se substituie cu cuvintele „la întreținerea, educarea și domiciliul copiilor minori comuni sau</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p>

		<p>la întreținerea unuia dintre soți”.</p> <p>Corneliu PADNEVICI, deputat în Parlament:</p> <p>1. La pct. 1, Art. 36 alin. (1), pentru un spor de precizie normativă, sintagma „<i>oficiul stare civilă</i>” sugerăm a fi substituită cu sintagma „<i>organul de stare civilă</i>”, sintagma care a fost introdusă pe tot cuprinsul Codului familiei prin Legea nr. 80 din 05.05.2017. De altfel, Codul de procedură civilă operează cu sintagma „organul de stare civilă”.</p> <p>2. De asemenea, reținem, că Codul familiei operează cu termenul „educația copiilor minori”, pentru care motiv sugerăm substituirea cuvântului din proiect „educarea” cu cuvântul „educația”.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p>
<p>2.</p>	<p>2. La articolul 37, alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Dacă soții au copii minori comuni sau adoptați de ambii soți și nu au ajuns la un acord privind domiciliul, educarea sau modul de întreținere a acestora, sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36 alin. (2), desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.”</p>	<p>Angel AGACHE, deputat în Parlament:</p> <p>Propunem la pct. 2 al proiectului de a exclude din textul <i>alin. (1) al art. 37 din Codul familiei</i>, cuvintele „<i>sau adoptați de ambii soți</i>”.</p> <p>Prin urmare, pct. 2, articolul 37, alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Dacă soții au copii minori comuni și nu au ajuns la un acord privind domiciliul, educarea sau modul de întreținere a acestora, sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36 alin. (2), desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.”.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p>
<p>3.</p>	<p>Art. II. – Legea nr. 100-XV din 26 aprilie 2001 privind actele de stare civilă (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 97-99, art. 765), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: 2. La articolul 43: titlul va avea următorul cuprins:</p>	<p>Angel AGACHE, deputat în Parlament::</p> <p>Cu referire la Articolul II din proiect (Legea nr.100-XV din 26.04.2001 privind actele de stare civilă): La pct. 2 al acestui articol din proiect, propunem de a exclude din textul <i>alin. (1) al art. 43 din Legea privind actele de stare civilă</i>, cuvintele „<i>sau adoptați de ambii soți</i>”.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă.</p> <p>La art. 43, alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) În baza acordului comun al soților, în cazurile în care între aceștia nu există litigii referitoare la partajul proprietății comune în devălmășie, la</p>

	<p>„Înregistrarea divorțului pe baza declarației comune a soților”;</p> <p>alineatul (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) În baza acordului comun al soților, în cazurile în care între aceștia nu există litigii referitoare la partajul proprietății comune în devălmășie, la întreținerea, educarea și domiciliul copiilor minori, comuni sau adoptați de ambii soți sau la întreținerea soțului inapt de muncă, căsătoria este desfășurată de către oficiul stare civilă în a cărui rază teritorială se află domiciliul unuia dintre soți.”;</p>	<p>Raționamentele acestei modificări au fost expuse supra.</p> <p>Corneliu PADNEVICI, deputat în Parlament:</p> <p>La Art. II, art. 43 alin. (1), pentru un spor de precizie normativă, sintagma „<i>oficiul stare civilă</i>” sugerăm a fi substituită cu sintagma „<i>organul de stare civilă</i>”, sintagmă care a fost introdusă pe tot cuprinsul Codului familiei prin Legea nr. 80 din 05.05.2017. De altfel, Codul de procedură civilă operează cu sintagma „organul de stare civilă”.</p>	<p>întreținerea, educarea și domiciliul copiilor minori comuni sau la întreținerea unuia dintre soți, căsătoria este desfășurată de către organul de stare civilă în a cărui rază teritorială se află domiciliul unuia dintre soți.”</p> <p>Se acceptă.</p>
4.		<p>Comisia protecție socială, sănătate și familie:</p> <p>Deputatul în Parlament V. Buliga a propus ca prevederile din Art. I și II și anume sintagma „oficiul stare civilă” să se aducă în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 314/2017 și să fie substituită cu „Agenția Servicii Publice”.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Noțiunea general valabilă pentru organul competent în domeniul stării civile este „organ de stare civilă”, care se aplică indiferent de denumirea subdiviziunii structurale a Agenției Servicii Publice sau, eventual, a unei alte autorități competente, indiferent de modificarea denumirii autorității competente, modificarea competenței în domeniul evidenței stării civile, etc.</p> <p>Comisia a acceptat utilizarea sintagmei „organ de stare civilă” introdus pe tot cuprinsul Codului familiei prin Legea nr. 80 din 05.05.2017.</p>
5.	<p>3. La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției</p>	<p>Galina BALMUȘ, deputat în Parlament:</p> <p>La Art. III, pct. 3:</p> <p>Art. 12 alin. (1), întru respectarea ierarhiei actelor normative</p>	<p>Se acceptă</p> <p>La art. III din proiect, pct. 3 va avea următorul cuprins:</p> <p>„La articolul 12, alineatul (1) va</p>

<p>Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă acestea nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.”</p>	<p>adoptate de către Guvern, în corespundere cu art. 102 alin. (1) din Constituție și art. 36 alin. (1) din Legea cu privire la Guvern nr. 136 din 07.07.2017, cuvintele „<i>al ordonanțelor și hotărârilor Guvernului</i>” recomandăm a fi substituite cu cuvintele „<i>al hotărârilor și ordonanțelor Guvernului</i>”:</p>	<p>avea următorul cuprins: (1) Instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă acestea nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.”</p>
<p>6. Articolul 12¹ va avea următorul cuprins: „Articolul 12¹. Rădicarea excepției de neconstituționalitate (2) La rădicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: d) nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate. (4) Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile alin. (2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.</p>	<p>Galina BALMUȘ, deputat în Parlament: la pct. 4, Art. 12¹: - alin. (2) lit. d), pentru precizia normei, după cuvîntul „Curții” se va introduce cuvîntul „Constituționale”; - alin. (4), pentru o exprimare proprie stilului normativ, după cuvîntul „condițiile” sugerăm a introduce cuvintele „specificate în”.</p>	<p>Se acceptă</p>

<p>7. Art. III. – Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 130–134, art. 415), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>8. La articolul 18, alineatul (2) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Înregistrarea video, fotografierea, utilizarea altor mijloace tehnice decât cele cerute în condițiile alin. (1¹) pot fi admise numai de președintele ședinței de judecată și doar cu acordul părților și participanților la proces, iar în caz de audiere a martorilor, cu acordul acestora.”</p>	<p>Tudor DELIU, deputat în Parlament: La Art. III, pct. 8, art. 18 alin. (2) va avea următorul cuprins: „<i>Înregistrarea video, fotografierea, utilizarea altor mijloace tehnice decât cele cerute în condițiile alin. (1¹) pot fi admise de președintele ședinței de judecată în interesul justiției.</i>”</p> <p>Recomandăm păstrarea caracterului public al procesului de judecată prin care va fi permis, cu acordul judecătorului, utilizarea mijloacelor tehnice (înregistrarea video și fotografierea) în cadrul ședinței de judecată. În versiunea propusă în proiectul de lege, acest lucru este condiționat de acordul părților și participanților la proces.</p> <p>Nu este logic de a condiționa decizia judecătorului de acordul participanților la proces, or, judecătorul deja va pune în balanță dreptul acestora și interesul justiției atunci când va lua decizia. Mai mult, în mod normal, puțini vor accepta de bună voie să fie fotografiați sau filmați de presă în ședința de judecată, ceea ce va face această normă practic inaplicabilă. Propunem excluderea acestei condiții.</p> <p>Chiar dacă această condiție este exclusă, în fiecare situație în parte, judecătorul va trebui să decidă dacă filmarea sau fotografierea sunt justificate de interesul justiției, adică de încrederea în sistemul judecătoresc și de necesitatea contracarării speculațiilor pe marginea modului de examinare a dosarului.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Propunerea a parvenit din partea Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești care și-a argumentat propunerea prin invocarea Opiniei nr. 7 (2005) a Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind "justiția și societatea" având următoarele puncte de reper:</p> <p>"45. Publicitatea ședințelor de judecată este una din garanțiile procedurale fundamentale în societățile democratice. Deși dreptul internațional și legislația națională permit excepții de la principiul publicității proceselor, este important ca aceste excepții să se limiteze la cele permise conform art. 6.1. din CEDO.”</p> <p>"46. Principiul publicității proceselor presupune că cetățenii și profesioniștii din mass media ar trebui să poată avea acces în sălile de judecată în care au loc procese. Însă cele mai recente echipamente audiovizuale conferă evenimentelor relate un impact atât de amplu încât noțiunea de ședință publică este transformată complet.”</p> <p>„52. Instanțele trebuie să își îndeplinească obligația prevăzută de</p>
--	--	---

			<p>jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de a găsi echilibrul dintre valorile apărării demnității omului, intimității și reputației și prezumției de nevinovăție pe de o parte, și libertatea de informare pe de altă parte."</p> <p>Propunerea își are argumentare și în cadrul normativ legal în sensul că participanții își divulgă o serie de date cu caracter personal, iar conform prevederilor art. 5 alin. (1) al Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal "Prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal."</p>
<p>8.</p>	<p>Articolul 52. Declarațiile de recuzare și de abținere de la judecată Se completează cu alin. (6) „(6) Cererea de recuzare ce contravine alin. (5) și care invocă alte motive decât cele prevăzute la art. 50 și 51 se anexează la materialele dosarului printr-o încheiere protocolară.”</p>	<p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament: După sintagma „... art. 50 și 51., de completat cu dispoziția „... nu se examinează și”</p>	<p>Se acceptă</p> <p>La art. III, pct. 12 din proiect va avea următorul cuprins: „(6) Cererea de recuzare depusă contrar prevederilor alin. (5) și care invocă alte motive decât cele prevăzute la art. 50 și 51, nu se examinează și se anexează la materialele dosarului printr-o încheiere protocolară.”</p>
<p>9.</p>	<p>13. La articolul 53: alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) Cererea de recuzare se distribuie spre soluționare în mod aleatoriu prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor și se examinează fără</p>	<p>Corneliu PADNEVICI, deputat în Parlament: La pct. 13, art. 53 alin. (2), pentru claritatea normei, este necesar a se indica din ce moment curge termenul de 5 zile lucrătoare. Astfel, se propune ca art. 53 alin. (2) să aibă următorul cuprins: „(2) Cererea de recuzare se distribuie spre soluționare în mod aleatoriu prin intermediul Programului integrat de</p>	<p>Se acceptă</p>

	<p>a afecta continuitatea ședinței de judecată în maximum 5 zile lucrătoare, însă pînă la soluționarea cererii de recuzare se amână pledoariile.”;</p>	<p>gestionare a dosarelor și se examinează fără a afecta continuitatea ședinței de judecată în maximum 5 zile lucrătoare din momentul repartizării, însă pînă la soluționarea cererii de recuzare se amână pledoariile.”</p>	
<p>10.</p>	<p>16. Articolul 61: „(3) Participanții care exercită drepturile procedurale în mod abuziv se sancționează de către instanța de judecată cu amendă judiciară în mărime de pînă la 50 unități convenționale.”</p>	<p>Corneliu PADNEVICI, deputat în Parlament: la pct. 16, art. 61 alin. (3), pentru corectitudinea normei, după cuvîntul „participanții” recomandăm a se introduce cuvintele „la proces”.</p>	<p>Se acceptă La pct. 16, art. 61 alin. (3) va avea următorul cuprins: „(3) Participanții la proces care exercită drepturile procedurale în mod abuziv se sancționează de către instanța de judecată cu amendă judiciară în mărime de pînă la 50 unități convenționale.”</p>
<p>11.</p>	<p>18. Articolul 65: la alineatul (4), cuvintele „refuză să o examineze concomitent” se substituie cu cuvintele „respinge examinarea concomitentă”; alineatul (5) va avea următorul cuprins: „(5) Încheierea prin care instanța respinge examinarea concomitentă a acțiunii intervenientului principal cu acțiunea inițială a reclamantului poate fi atacată cu recurs. Examinarea recursului nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă, pînă la pronunțarea deciziei instanței ierarhic superioare, se amână pledoariile. Dacă încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea persoanei interesate de a interveni în proces în calitate intervenient principal a fost casată, instanța reia examinarea cauzei de la pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare.”</p>	<p>Corneliu PADNEVICI, deputat în Parlament: la pct. 18, art. 65: - alin. (4), pentru precizia normei, după cuvîntul „concomitentă” propunem a fi introduse cuvintele „a acțiunii intervenientului principal”; - alin. (5), pentru un spor de precizie în redactare, după cuvîntul „calitate” recomandăm a se introduce cuvîntul „de”.</p>	<p>Se acceptă Pct. 18 va avea următorul cuprins: „18. Articolul 65: la alineatul (4), cuvintele „refuză să o examineze concomitent” se substituie cu cuvintele „respinge examinarea concomitentă a acțiunii intervenientului principal”; alineatul (5) va avea următorul cuprins: „(5) Încheierea prin care instanța respinge examinarea concomitentă a acțiunii intervenientului principal cu acțiunea inițială a reclamantului poate fi atacată cu recurs. Examinarea recursului nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă, pînă la pronunțarea deciziei instanței ierarhic superioare, se amână pledoariile. Dacă încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea persoanei interesate de a interveni în proces în calitate de intervenient principal a fost casată,</p>

			instanța reia examinarea cauzei de la pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare.”
12.	<p>32. Articolul 107 va avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 107. Schimbarea adresei pe parcursul procesului</p> <p>(2) Partea este obligată să informeze instanța în termen de 3 zile, dar nu mai târziu de data ședinței de judecată despre angajarea unui avocat, schimbarea sau renunțarea la serviciile avocatului, prezentînd instanței datele de contact ale noului avocat, inclusiv adresa electronică a acestuia.”</p>	<p>Vasile BOLEA, deputat în Parlament:</p> <p>La pct. 32, art. 107 alin. (2), pentru claritatea normei, urmează a se indica din ce moment curge termenul de 3 zile.</p> <p>În acest sens se propune următoarea redacție a alin. (2) art. 107:</p> <p>„(2) Partea este obligată să informeze instanța, dar nu mai târziu de 3 zile pînă la data ședinței de judecată despre angajarea unui avocat, schimbarea sau renunțarea la serviciile avocatului, prezentînd instanței datele de contact ale noului avocat, inclusiv adresa electronică a acestuia”.</p> <p>Totodată, denumirea articolului va avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 107. Schimbarea adresei sau a avocatului pe parcursul procesului.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p>
13.	<p>48. Articolul 182⁴ se completează cu alineatul (2)¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„(2)¹ Încheierea judecătorească privind încetarea procesului care conține condițiile tranzacției are aceeași forță juridică ca și hotărîrea judecătorească și este obligatorie pentru autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.”</p>	<p>Tudor DELIU, deputat în Parlament:</p> <p>La punctul 48, articolul 182⁴, alin. (2)¹ va avea următorul cuprins:</p> <p>„<i>Încheierea judecătorească privind încetarea procesului care conține condițiile tranzacției are aceeași forță juridică ca și hotărîrea judecătorească, și este obligatorie pe întreg teritoriul Republicii Moldova</i>”.</p> <p>Din formularea propusă de proiect rezultă că încheierea judecătorească nu este obligatorie pentru persoanele juridice cu scop lucrativ. Se pare că aceasta este o omisiune. Propunem ca proiectul să nu enumere subiecții, iar obligativitatea să fie interpretată potrivit regulilor generale.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă în redacția următoare:</p> <p>„(2)¹ Încheierea judecătorească privind încetarea procesului care conține condițiile tranzacției are aceeași forță juridică ca și hotărîrea judecătorească, este obligatorie și se execută pe întreg teritoriul Republicii Moldova.”.</p>
14.	<p>49. Articolul 182⁵ va avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 182⁵. Refuzul de a încheia tranzacția</p> <p>.....</p> <p>(2) Dacă litigiul nu a putut fi soluționat în termenul prevăzut la</p>	<p>Vasile BOLEA, deputat în Parlament:</p> <p>la pct. 49, art.182⁵ alin. (2), pentru o exprimare adecvată în context, după cuvintele „după caz” sugerăm a se introduce cuvîntul „unui”.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p> <p>La pct. 49, art. 182⁵ alin. (2) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Dacă litigiul nu a putut fi soluționat în termenul prevăzut la art. 182⁵ alin. (5), ori părțile nu au ajuns la consens în privința tuturor pretențiilor,</p>

	<p>art.182² alin.(5), ori părțile nu au ajuns la consens în privința tuturor pretențiilor, instanța judecătorească, în termen de 3 zile de la primirea refuzului sau termenului de mediere judiciară, emite o încheiere nesusceptibilă de atac cu privire la încetarea procedurii de mediere judiciară și transmite dosarul judecătorești pentru repartizare aleatorie unui alt judecător sau, după caz, complet de judecată.</p>		<p>instanța judecătorească, în termen de 3 zile de la primirea refuzului sau expirarea termenului de mediere judiciară, emite o încheiere nesusceptibilă de atac cu privire la încetarea procedurii de mediere judiciară și transmite dosarul instanței judecătorești pentru repartizare aleatorie unui alt judecător sau, după caz, unui complet de judecată.”.</p>
<p>15.</p>	<p>50. Articolul 183 alineatul (2): se completează cu literele f)-i) cu următorul cuprins: „f) examinarea și decidera în privința cererilor depuse și neexamine de instanța de judecată privind numirea expertizei, expertului, reclamarea probelor, asigurarea acțiunii; g) stabilirea termenelor pentru executarea actelor de procedură; h) stabilirea datei, orei, duratei și locului petrecerii ședinței de judecată; i) stabilirea ordinei și timpului necesar pentru audierea martorilor, experților sau a altor persoane, exercitarea altor acte procedurale.”</p>	<p>Eugen BODAREV, deputat în Parlament: La pct. 50, art. 183 alin. (2) lit. h), propunerea privind stabilirea „datei, orei, duratei și locului petrecerii ședinței de judecată” sugerăm a fi corelată cu art. 190 alin. (1) și art. 205 alin. (3) în sensul uniformizării textului cu aceste prevederi. Astfel, lit. h) va avea următorul cuprins: „h) stabilirea locului, datei, orei și duratei petrecerii ședinței de judecată;”.</p>	<p>Se acceptă</p>
<p>16.</p>	<p>52. Articolul 185: alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) Pentru clarificarea tuturor aspectelor legate de pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare, în special cele referitoare la prezentarea probelor, judecătorul</p>	<p>Tudor DELIU, deputat în Parlament: La punctul 52, articolul 185 alin. (2) sintagma „judecătorul convoacă” se substituie cu sintagma „judecătorul poate convoacă”. Întru evitarea perpetuării practicii actuale prin care stabilirea unei ședințe pregătitoare obligatorii contribuie la creșterea (uneori nejustificată) a duratei procesului de judecată, recomand stabilirea în conținutul prevederii art. 185 alin. (2) a opțiunii</p>	<p>Se acceptă La pct. 52, art. 185 alin. (2) va avea următorul cuprins: „(2) Pentru clarificarea tuturor aspectelor legate de pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare, în special cele referitoare la prezentarea probelor,</p>

	<p>convoacă părțile în ședință de pregătire. În ședința de pregătire; participanții la proces pot formula cereri și demersuri în condițiile legii.”</p>	<p>prin care judecătorul decide în fiecare caz, dacă este sau nu necesară stabilirea unei ședințe pregătitoare. În multe cazuri o astfel de ședință ar putea să nu fie necesară din considerentul că toate probele și documentele au fost prezentate de părți prin procedura scrisă.</p>	<p>judecătorul poate convoca părțile în ședință de pregătire. În ședința de pregătire participanții la proces pot formula cereri și demersuri în condițiile legii.”</p>
<p>17.</p>	<p>56. La articolul 190, alineatul (1) se completează în final cu o propoziție cu următorul cuprins: „În funcție de complexitatea cauzei, instanța va stabili ședința de judecată în mai multe zile consecutive, comunicând participanților la proces acest lucru.”</p>	<p>Tudor DELIU, deputat în Parlament: La punctul 56, articolul 190 alin. (1) va avea următorul cuprins: „<i>Judecătorul, după ce constată că pricina este pregătită suficient pentru dezbateri judiciare, coordonează cu părțile locul, data și ora ședinței și adoptă o încheiere prin care stabilește termenul de judecare a pricinii în ședință de judecată. În funcție de complexitatea cauzei, instanța poate stabili ședința de judecată în mai multe zile consecutive.</i>”</p> <p>Recomand renunțarea la dreptul exclusiv al judecătorului de a stabili unilateral data ședințelor de judecată și propun stabilirea datei ședinței după consultarea părților la proces. Deseori judecătorul stabilește ședința fără a ține cont de faptul că o parte nu este disponibilă în acea zi. Aceasta determină inevitabil amânarea examinării cauzei și tergiversarea procesului.</p> <p>Coordonarea datei ședinței cu părțile va contribui la evitarea amînărilor cauzate de imposibilitatea părților de a se prezenta la ședință. Propunerea este deosebit de importantă având în vedere că proiectul pleacă de la conceptul că, de regulă, cauza civilă va fi examinată într-o singură ședință și doar după pregătirea minuțioasă a cauzei pentru examinare în fond.</p> <p>Coordonarea datei ședinței ar putea avea loc prin telefon, email, sau alte mijloace de comunicare, la discreția judecătorului. Această sarcină nu va fi grea având în vedere că în cererea de chemare în judecată trebuie să fie menționate datele de contact ale părților. În cazul în care una din părți nu va fi găsită, judecătorul va emite oricum o încheiere de numire a datei ședinței, menționând despre faptul că nu a putut găsi partea în încheiere. Aceasta este practica judecătorilor din numeroase state din SUA.</p>	<p>Se acceptă Pct. 56, va avea următorul cuprins: „56. La art. 190 alin. (1) va avea următorul cuprins: „(1) Judecătorul, după ce constată că cauza este pregătită suficient pentru dezbateri judiciare, coordonează cu părțile locul, data și ora ședinței și pronunță o încheiere prin care stabilește termenul de judecare a cauzei în ședință de judecată. În funcție de complexitatea cauzei, instanța poate stabili ședința de judecată în mai multe zile consecutive.”</p>

<p>18. 64. Articolul 211: la alineatul (1), prima propoziție va avea următorul cuprins: „În cadrul examinării cauzei în fond, președintele ședinței este obligat să asigure participanților la proces posibilitatea expunerii considerentelor referitoare la circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a cercetării și a aprecierii probelor administrate în condițiile prezentului cod.”;</p> <p>la alineatul (2), prima propoziția se completează în final cu textul „prezentat de președintele ședinței sau de judecător” se completează cu cuvintele „care include pretențiile și argumentele succinte din cererea de chemare în judecată și din referință, precum și probele prezentate de participanții la proces”;</p> <p>se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Dacă pîrîtul recunoaște acțiunea, instanța de judecată pronunță o hotărîre de admitere a pretenției fără a cerceta admiterea a pretenției fără a cerceta probele. Dacă recunoașterea contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului, instanța de judecată emite o încheiere de respingere a recunoașterii, care poate fi contestată odată cu fondul, continuînd examinarea în fond.”</p>	<p>Eugen BODAREV, deputat în Parlament: Pct. 64 se completează cu o teză nouă și va avea următorul cuprins: „64. Articolul 211: în titlul articolului, cuvîntul „pricinii” se substituie cu cuvîntul „cauzei”; la alineatul (1), prima propoziție va avea următorul cuprins: „În cadrul examinării cauzei în fond, președintele ședinței este obligat să asigure participanților la proces posibilitatea expunerii considerentelor referitoare la circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a completărilor, a cercetării și a aprecierii probelor administrate în condițiile prezentului cod.”;</p> <p>la alineatul (2) după cuvintele „prezentat de președintele ședinței sau de judecător” se completează cu cuvintele „care include pretențiile și argumentele succinte din cererea de chemare în judecată și din referință, precum și probele prezentate de participanții la proces.”;</p> <p>se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Dacă pîrîtul recunoaște acțiunea, instanța de judecată pronunță o hotărîre de admitere a pretenției fără a cerceta probele. Dacă recunoașterea contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului, instanța de judecată emite o încheiere de respingere a recunoașterii, care poate fi contestată odată cu fondul, continuînd examinarea în fond.”</p>	<p>Se acceptă</p>
--	---	--------------------------

19.	<p>67. Articolul 216: se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins: „(1¹) Audierea martorului are loc în sala de ședință. În cazul imposibilității de a se prezenta în ședință, la cererea participanților, a martorului sau din oficiu, instanța poate dispune audierea martorului prin intermediul videoconferinței. Audierea prin intermediul videoconferinței a martorului aflat peste hotarele Republicii Moldova are loc din sediul misiunii diplomatice a Republicii Moldova; a martorului aflat pe teritoriul Republicii Moldova – din biroul notarial, al organelor de probațiune sau biroul executorului judecătoresc; a martorului care execută pedeapsa în penitenciarele din Republica Moldova – din instituția penitenciară în care execută pedeapsa; a martorului internat într-o instituție medicală care nu se poate deplasa pentru a participa la ședințele de judecată – din sediul instituției medicale, dacă acestea dispun de mijloace tehnice corespunzătoare, cu verificarea identității martorului.”;</p>	<p>Corneliu PADNEVICI, deputat în Parlament: La pct. 67, cu referire la prevederile alin. (1¹) al articolului 216 Cod de procedură civilă. Deoarece se propune completarea acestei norme cu reglementări ce se referă la audierea martorului prin intermediul videoconferinței, este necesar să fie prevăzută și procedura somării martorului asupra răspunderii pe care o poartă pentru refuzul de a depune mărturie sau pentru depunerea de mărturie vădit mincinoasă, potrivit procedurii prevăzute de articolul 215 Cod de procedură civilă. În context, propunem de a completa textul alineatului (1) al articolului 216 Cod de procedură civilă, cu propoziția: „Martorul semnează declarația privind cunoașterea obligațiilor și răspunderii lui, care va fi expediată instanței de judecată prin intermediul poștei electronice”. Adițional în scop redacțional, prepoziția “din” urmează a fi înlocuită cu prepoziția “la”.</p>	<p>Se acceptă</p>
20.	<p>70. La articolul 227, alineatul (3) va avea următorul cuprins: „(3) Dacă persoana care defăimează înscrisul indică autorul sau complicele falsului, instanța, printr-o încheiere judecătorească motivată nesusceptibilă de recurs, transmite procurorului proba defăimătoare fără a suspenda examinarea cauzei.”</p>	<p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament: La pct. 70, cu referire la textul alin. (3) al art. 227 Cod de procedură civilă, propunem de a înlocui în textul proiectului de lege cuvântul „procurorului” cu cuvintele „organului de urmărire penală sau procurorului, în condițiile legislației de procedură penală”. Această specificare rezultă din prevederile art. 266-270 Cod de procedură penală, care stabilesc competența materială a efectuării urmăririi penale.</p>	<p>Se acceptă Pct. 70 va avea următorul cuprins: „70. La articolul 227, alineatul (3) va avea următorul cuprins: „(3) Dacă persoana care defăimează înscrisul indică autorul sau complicele falsului, instanța, printr-o încheiere judecătorească motivată nesusceptibilă de recurs, transmite organului de urmărire penală sau procurorului, în condițiile legislației de procedură</p>

			penală, proba defăimătoare fără a suspenda examinarea cauzei.”.
21.	<p>73. La articolul 233, în titlul articolului, la alineatul (1) și (2), cuvintele „Susținerile orale”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvântul „Pledoariile”, la forma gramaticală corespunzătoare.</p>	<p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament: la pct. 73, art. 233, dat fiind, că la articolele 233, 234, 235 și 236 se propun a fi substituite cuvintele „susținerile orale” cu cuvântul „pledoarii”, urmează a fi substituite cuvintele „susținerile orale” și din conținutul art. 240 alin. (2) și art.384 alin. (1) și (2).</p> <p>Prin urmare, pct. 77 va avea următorul cuprins: „77. La articolul 240 alineatul (2), cuvintele „a unor probe” se substituie cu cuvintele „a probelor din dosar”, iar cuvintele „susținerile orale” se substituie cu cuvântul „pledoariile”.</p> <p>Proiectul se completează cu pct. 131 (cu renumerotarea subsecvență) cu următorul cuprins: „131. La articolul 384: titlul va avea următorul cuprins: „Pledoariile”; la alineatul (1), cuvintele „susțineri orale” se substituie cu cuvântul „pledoarii”; la alineatul (2), cuvintele „susținerile orale” se substituie cu cuvântul „pledoariile”.</p>	Se acceptă
22.	<p>Articolul 278⁶. Examinarea cererii (1) După primirea cererii, instanța de judecată dispune imediat citarea victimei și a persoanelor interesate, contactează inspectorul de sector de la locul aflării agresorului și solicită informarea acestuia despre procedura inițiată. Instanța de judecată poate decide citarea pentru audiere în ședința de judecată a presupusului agresor.</p>	<p>Vasile BOLEA, deputat în Parlament: La pct.93, cu referire la prevederile art. 278⁶ Cod de procedură civilă, propunem ca sintagma „ <i>inspectorul de sector</i>” de înlocuit cu noțiunea „<i>organul de poliție</i>”, care a fost utilizată în textul articolului 278⁷ alin. (4), 278⁴ alin.(1) Cod de procedură civilă. Raționamentele acestei modificări va exclude confuzia fiind utilizat unul și același termen pentru acest organ.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p> <p>La pct. 93, art. 278⁶ alin. (1) va avea următorul cuprins: „(1) După primirea cererii, instanța de judecată dispune imediat citarea victimei și a persoanelor interesate, contactează organul de poliție de la locul aflării agresorului și solicită informarea acestuia despre procedura inițiată. Instanța de judecată poate decide citarea pentru audiere în ședința de judecată a presupusului</p>

23.	<p>B². APLICAREA MĂSURILOR CIVILE DE PROTECȚIE ÎN CAZURILE DE VIOLENȚĂ ÎN FAMILIE Capitolul XXII² APLICAREA MĂSURILOR CIVILE DE PROTECȚIE ÎN CAZURILE DE VIOLENȚĂ ÎN FAMILIE</p> <p>B.³ SUSPENDAREA ȘI RETRAGEREA LICENȚELOR/AUTORIZAȚIILOR CE VIZEAZĂ ACTIVITATEA DE ÎNȚEPRINZĂTOR</p>	<p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament: la pct. 93:</p> <p>1. Întrucât se propune a fi introdus un compartiment nou B² intitulat „Aplicarea măsurilor civile de protecție în cazurile de violență în familie”, iar reglementările acestuia se cuprind în Capitolul XXX¹ din Cod care, de asemenea, este intitulat „Aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie”, Capitolului XXX¹ din compartimentul Titlului II urmează a fi abrogat.</p> <p>2. În titlul compartimentului B³, precum și pe parcursul articolelor, nu există o uniformizare în ceea ce privește utilizarea denumirii actelor permise, fiindcă în unele cazuri se indică „suspendarea și retragerea licențelor/autorizațiilor”, iar în altele - „suspendarea și retragerea actelor permise”. Potrivit art. 2 din Legea privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nr. 160 din 22.07.2011, actul permisiv poate avea denumirea de licență, autorizație, permis, certificat., aviz, aprobare, brevet, de atestat de calificare. Astfel, la pct. 93, titlul compartimentului B³ va avea următorul cuprins:</p> <p>„B.³ Suspendarea și retragerea actelor permise ce vizează activitatea de întreprinzător”.</p> <p>La pct. 93, art. 278¹⁰ alin. (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>„Autoritățile și instituțiile abilitate prin lege să emită acte permise în domeniul activității de întreprinzător (în continuare - autoritățile competente) pot cere, în cazurile prevăzute de lege, suspendarea sau, după caz, retragerea actelor permise ce vizează activitatea de întreprinzător, fapt ce are ca efect imposibilitatea continuării acestei activități la nivel de întreprindere sau de unitate funcțională autorizată a acesteia.”.</p>	<p>agresot.”.</p> <p>Se acceptă</p> <p>Proiectul se completează cu punctul 102 (cu renumerotarea subsecventă) cu următorul cuprins: „102. Capitolul XXX¹ se abrogă.”.</p> <p>Se acceptă</p>
-----	--	---	---

	<p>La pct. 93, art. 278¹⁰ alin. (3) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Cererile de suspendare sau de retragere a actelor permisivive ce vizează activitatea de întreprinzător se depun la instanța de judecată de la sediul întreprinzătorului.”</p> <p>La pct. 93, art. 278¹² va avea următorul cuprins:</p> <p>„ Articolul 278¹². Examinarea cererii</p> <p>Cererea de suspendare sau de retragere a actului permisiviv ce vizează activitatea de întreprinzător se examinează în instanța de judecată cu participarea întreprinzătorului, avocatului său, a autorității competente și a altor persoane interesate.”</p> <p>La pct. 93, art. 278¹³ va avea următorul cuprins:</p> <p>„ Articolul 278¹³. Hotărârea judecătorească</p> <p>Instanța de judecată examinează cererea de suspendare sau de retragere a actului permisiviv ce vizează activitatea de întreprinzător în termen de 5 zile lucrătoare de la data acceptării acesteia. După ce examinează cererea în fond, instanța de judecată emite o hotărâre prin care o admite sau o respinge.”</p> <p>La pct. 93, art. 278¹⁴ va avea următorul cuprins:</p> <p>„ Articolul 278¹⁴. Anularea suspendării actului permisiviv ce vizează activitatea de întreprinzător</p> <p>După remedierea circumstanțelor care au dus la suspendarea actului permisiviv ce vizează activitatea de întreprinzător, instanța de judecată care a emis hotărârea corespunzătoare, la cererea întreprinzătorului sau a autorității competente, intenționează un proces și, în termen de 5 zile lucrătoare, pronunță o hotărâre prin care anulează suspendarea actului permisiviv respectiv. În temeiul acestei hotărâri, autoritatea competentă emite decizia privind reluarea activității de întreprinzător.”</p>

24.	<p>105. Articolul 333 va avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 333. Examinarea cererii instanța judecătorească examinează cererea de constatare a inexacității înscrierilor din Registrul de stare civilă pe baza dosarului, fără citarea petiționarului și a altor persoane interesate. Instanța poate dispune citarea acestora pentru a se expune cu privire la temeiurile cererii.”</p>	<p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament:</p> <p>La pct. 105, textul art. 333 urmează a fi ajustat astfel încât sintagma „registru de stare civilă” să se substituie cu cuvintele „registre de stare civilă” după modelul articolului 331 din proiect.</p>	Se acceptă
25.	<p>„Articolul 363¹. Efectul suspensiv al apelului exercitat în afara termenului legal</p> <p>(1) În cauzele patrimoniale, la cererea apelantului, instanța de apel dispune suspendarea executării hotărârii atacate cu apel exercitat în afara termenului legal, dacă apelantul a depus cauțiune în condițiile art. 80-81 din Codul de executare. Suspendarea se dispune în cel mult 10 zile printr-o încheiere care nu se supune nici unei căi de atac.</p> <p>(5) În cauzele nepatrimoniale, executarea hotărârii poate fi suspendată de către instanța de apel la cererea motivată a apelantului.”</p>	<p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament:</p> <p>La pct. 118, art. 363¹ alin. (1) și alin. (5), pentru un spor de precizie normativă, propunem corelarea cuvintelor „cauzele patrimoniale”, „cauzele nepatrimoniale” cu art.435 alin. (3) și alin. (8), care utilizează cuvintele „pricinile patrimoniale”, „pricinile nepatrimoniale”.</p> <p>În acest context, pe tot parcursul proiectului cuvântul “pricinii” se va înlocui cu cuvântul “cauzei” la cazul respectiv.</p> <p>Proiectul de lege se completează la art. III cu pct. 156 cu următorul cuprins :</p> <p>„156. În textul codului, cuvântul „pricină”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvântul „cauză”, la forma gramaticală corespunzătoare.”</p>	Se acceptă
26.	<p>225/30.05.2003 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova:</p> <p>Articolul 368. Cazurile în care nu se dă curs cererii de apel</p> <p>(1) Dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere, fără</p> <p>(3) Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată cu recurs.</p>	<p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament:</p> <p>La art. 368, alin. (3) (redacția în vigoare) propunem cuvintele „cu recurs” a substitui cu cuvintele „odată cu fondul cauzei”;</p> <p>Astfel, pct. 123 din proiect va avea următorul cuprins:</p> <p>„123. Articolul 368:</p> <p>la alineatul (1), după cuvintele „instanța de apel” se introduce „, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului”;</p> <p>la alineatul (3) cuvintele „cu recurs” se substituie cu sintagma „odată cu fondul cauzei”.</p>	Se acceptă

27.	<p>225/30.05.2003 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova: Articolul 423. Recursul împotriva încheierii primei instanțe</p> <p>(1) Încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.</p> <p>(1¹) Instanța de judecată care a emis încheierea susceptibilă de recurs, după depunerea recursului, îl expediază, împreună cu dosarul, instanței ierarhic superioare competente. Recursul depus împotriva încheierii suspendă executarea acesteia, cu excepțiile stabilite de lege.</p> <p>(2) Împotriva celorlalte încheieri pronunțate în primă instanță nu se poate face recurs.</p>	<p>Angel AGACHE, deputat în Parlament: Considerăm necesar la alin. (2) al art. 423 (Recursul împotriva încheierii primei instanțe), de completat după cuvântul „recurs” cu cuvintele „decît odată cu fondul cauzei”, deoarece în prezenta redacție se face impresia că, încheierile care nu pot fi atacate separat cu recurs sau nu fac imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului, nu se supun nici unei căi de atac.</p> <p>Astfel, la art. III, pct. 135 va avea următorul cuprins: „135. Articolul 423: la alineatul (1¹), cuvintele „împreună cu dosarul” se substituie cu cuvintele „împreună cu copia certificată a dosarului sau prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor”; alineatul (2) se completează cu cuvintele „decît odată cu fondul cauzei”.</p>	<p>Se acceptă</p>
28.	<p>Articolul 429. Acte de dispoziție care pot fi atacate cu recurs</p> <p>Se completează cu alineatul (5): „(5) Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel,</p>	<p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament: Pentru o redacție mai clară a penultimei propoziții din conținutul alin. (5) art. 429 se propune următorul conținut: „O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs, dacă părțile consimt expres în fața instanței de fond, prin înscris autentic sau prin declarație verbală cu consemnare expresă în proces-verbal.”</p>	<p>Se acceptă alineatul (5) va avea următorul conținut: „(5) Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de</p>

	<p>direct cu recurs, dacă părțile consimt expres, prin înscris autentic sau prin declarație verbală, data în fața instanței de fond și consemnată în proces-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.”</p>		<p>recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs, dacă părțile consimt expres în fața instanței de fond, prin înscris autentic sau prin declarație verbală cu consemnare expresă în proces-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.”</p>
<p>29.</p>	<p>150. La articolul 448, alineatele (3) și (4) se abrogă. Articolul 448. Instanțele competente să examineze cererea de revizuire <i>(3) Cererea de revizuire declarată în temeiurile prevăzute la art.449 lit.g) și h) se examinează în toate cazurile de Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu prevederile art.453.</i> <i>(4) Cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității se examinează de Curtea Supremă de Justiție.</i></p>	<p>Tudor DELIU, deputat în Parlament: La punctul 150, propun ca articolul 448 alin. (3) să fie menținut întrucât excluderea din competența exclusivă a CSJ de a examina revizuirile în temeiul hotărârilor CEDO nu pare să fie justificată. Posibilitatea redeschiderii la nivel național a procedurilor ca urmare a hotărârilor CEDO, constituie un remediu juridic adecvat oferit în prezent reclamanților, care este realizat în anumite cazuri prin depunerea unei cereri de revizuire. Pe de altă parte, redeschiderea procedurilor naționale în baza procedurilor CEDO este o chestiune de complexitate juridică deosebită. Competența exclusivă a CSJ permite uniformizarea practicii la acest capitol și ghidarea tuturor instanțelor ierarhic inferioare. Totodată, CSJ examinează anual mai puțin de 20 de cauze de acest gen, ceea ce, în nici o măsură, nu afectează serios volumul de muncă al CSJ. Având în vedere că această modificare nu contribuie la stabilirea obiectivelor proiectului de lege (celeritatea procedurilor) și nici nu este argumentată prin nota informativă, propunem autorilor renunțarea la această modificare.</p>	<p>Nu se acceptă Examinarea de către CSJ a cererilor de revizuire în privința dosarelor pe care nu le-a examinat în fond afectează grav calitatea examinării și împovărează CSJ cu cereri de revizuire.</p>
<p>30.</p>	<p>Art. IV. – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443-XV din 24 decembrie 2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214-220, art. 704), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p>	<p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament: Dispoziția alin. (3) din proiect poate duce la violarea drepturilor debitorului, care are dreptul de a se opune cererii de repunere în termen de prezentare a documentului executoriu spre executare, prin prezentarea probelor ce ar demonstra contrariul.</p>	<p>Se acceptă</p>

	<p>1. La articolul 18, alineatul (3) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Cererea de repunere în termen se examinează pe baza dosarului și/sau a materialelor anexate la cerere. Instanța care examinează cererea poate dispune citarea participanților la proces pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în cerere.”</p>	<p>Or, procedura de executare constituie o etapă a procesului de judecată, în care drepturile părților sînt egale.</p> <p>În acest sens pct. 1 de la art. IV se propune a fi exlcus.</p>	
--	--	--	--

Raisa APOLSCHII,
Președintele Comisiei